

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/1045/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614202873
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kotrčová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5614202873.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Kotrčovej, členov senátu JUDr. Jána Burika, JUDr. Ladislava Mejstříka, v právnej veci navrhovateľa PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, Bratislava 26, IČO: 35 792 752, zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, Bratislava, proti odporkyňi E. K., nar. XX. X. XXXX, bytom A. XXX/X, A. E., v konaní o zaplatenie 1 030,81 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. 7C/110/2014-32 zo dňa 27. 6. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Odporkyňi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol žalobu navrhovateľa. O trovách konania rozhodol postupom podľa § 142 ods. 1 v súvislosti s ust. § 150 ods. 1 O.s.p. tak, že odporkyňi náhradu trov prvostupňového konania nepriznal.

Po vykonanom dokazovaní považoval za preukázané, že účastníci 7. 5. 2010 uzatvorili zmluvu o revolvingovom úvere, na základe ktorej mal byť odporkyňi poskytnutý úver vo výške 1 200,- eur, ktorý sa zaviazala splácať mesačnými splátkami vo výške 68,12 eur, v počte splátok 36 do 17. dňa v mesiaci. Ročná úroková sadzba úveru predstavovala 70 %, RPMN 69,76 %, priemerná RPMN činila 51,49 %. Podľa čl. VIII bod 1 zmluvy predmetom bola aj dohoda o poskytnutí služby, ktorá umožňovala možnosť odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru za odplatu vo výške 178,60 eur. Z písomného oznámenia navrhovateľa zo dňa 30. 9. 2012 bolo zistené, že odporkyňa je v omeškaní s úhradou splátok 26, 27, 28 v celkovej výške 204,36 eur. Zároveň bola upozornená, že ak sa dostane do omeškania s úhradou s ktoroukoľvek splátkou o viac ako tri mesiace a uplynie 15 dní od doručenia oznámenia, stanú sa splatnými všetky záväzky zo zmluvy. Za nesporné okresný súd považoval, že účastníci uzatvorili zmluvu o úvere 17. 5. 2010, na základe ktorej bol odporkyňi poskytnutý úver len vo výške 1 021,40 eur (napriek tomu, že podľa zmluvy mala byť vyplatená suma 1 200,- eur). Navrhovateľ vyčíslil sumu na 1 030,81 eur, napriek tomu, že jej úver neposkytol v dohodnutej výške, nakoľko si neoprávnene odpočítal od sumy úveru sumu 178,60 eur ako odplatu za možnosť odkladu splatnosti splátok úveru, čo okresný súd vyhodnotil ako neprijateľnú podmienku z dôvodu, že ide len o prípad možnosti odkladu úveru, ktorý môže, ale nemusí nastať, napriek tomu je už vopred spoplatneným. Za nie bez významu tiež považoval, že dohoda o odplate za poskytnutú službu možného odkladu splátok tvorila súčasť formulárovej zmluvy, jej obsah odporkyňa ako spotrebiteľka nemala možnosť ovplyvniť, a preto pokiaľ bolo nesporné ustálené, že navrhovateľ reálne poskytol odporkyňi úver vo výške 1 021,40 eur, nebolo možné uložiť odporkyňi zaplatiť mu ním požadovaný nedoplatok úveru 1 030,81 eur, ktorý by bol

prislúchal navrhovateľovi iba v prípade, ak by bol poskytol úver v plnej výške bez krátenia výšky úveru o sumu 178,60 eur. Za neprijateľnú zmluvnú podmienku považoval i zmluvný úrok dohodnutý vo výške 70 % ročne s tým, že uvedená výška zmluvného úroku je neprimerane vysoká. Uviedol, že pri poskytnutí úveru vo výške 1 021,40 eur by len výška úveru a úrokov za poskytnutie úveru predstavovala 2 040,- eur, pričom zmluva neobsahovala podstatnú náležitosť, a to zmluvné dojednanie o úrokoch za poskytnutie úveru, ani výšku, počet, termíny splátok istiny, ako aj úrokov a poplatkov, ktoré boli zahrnuté v každej splátke. Preto považoval úver zo zákona za bezúročný a bez poplatkov. Vychádzajúc potom z výšky poskytnutého úveru 1 021,40 eur a výšky plnenia poskytnutého odporkyňou navrhovateľovi 1 402,79 eur žalobu zamietol s tým, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal výšku dlhu, resp. opodstatnenosť výšky dlhu, ktorú si v konaní voči odporkyni uplatnil.

Proti rozsudku okresného súdu, v zákonnej lehote, doručil odvolanie navrhovateľ. Vytýkal okresnému súdu, že jeho rozsudok nebol odôvodnený v zmysle ust. § 157 ods. 2 O.s.p., čím došlo k porušeniu základného práva navrhovateľa na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy a podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru. Z napadnutého rozsudku sa nedajú zistiť také skutočnosti, ako sú najmä

- na základe akej normy dospel k záveru, že napriek súladu odplaty s príslušnou právnou úpravou, t.j. § 53 ods. 6 OZ, má byť dojednanie o úroku neprijateľnou podmienkou,

- na základe akého výkladu uprednostnil aplikáciu nejakého v rozsudku neoznačeného ustanovenia, podľa ktorého bol oprávnený skonštatovať, že dojednanie o zmluvnom úroku je neprijateľnou podmienkou,

- z akého dôvodu súd vo veci neaplikoval zákonnú reguláciu maximálnej výšky odplaty za spotrebiteľské úvery, ktorá bola v čase uzatvorenia zmluvy upravená v ust. § 53 ods. 6 OZ,

- aké konkrétne skutkové zistenia súdu sú základom tvrdení súdu o nerovnováhe práv a povinností strán v súvislosti s uzavretou dohodou o poskytnutí služby a čo bolo základom pre vyslovenie záveru o neprijateľnej podmienke.

V tejto súvislosti poukazoval na ust. § 53 ods. 1 OZ v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, t.j. k 17. 5. 2010, z ktorého vyplýva, že zmluvné dojednanie v spotrebiteľskej zmluve, týkajúce sa predmetu plnenia a ceny plnenia, nemôže byť posudzované ako neprijateľná podmienka. Cenou plnenia v tomto prípade je odplata za požičanie peňažných prostriedkov. Ďalej poukazoval na ust. § 53 ods. 6 OZ v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy s tým, že podľa zmluvy o revolvingovom úvere, uzatvorenej medzi účastníkmi, bol poskytnutý úver, ktorý má charakter spotrebiteľského úveru podľa zákona č. 258/2001 Z.z., pričom v tejto súvislosti poukazoval na ust. § 3 ods. 10 zákona č. 258/2001 Z.z. a § 1 ods. 1 nariadenia vlády č. 238/2008 Z.z.. Poukazoval, že maximálna výška odplaty za rovnaký úver ako bol poskytnutý na základe zmluvy o revolvingovom úvere bola podľa uvedeného nariadenia 76 %, pričom výška odplaty dohodnutá v zmluve o revolvingovom úvere bola 69,76 % a neprevyšovala maximálnu odplatu, preto podľa neho nemôže ísť o rozpor so zákonom a ani o neprijateľnú podmienku. Taktiež napadol záver súdu o tom, že v zmluve chýba údaj o počte, výške, termínoch splatnosti jednotlivých splátok s tým, že zákonné ustanovenie nehovorí o uvádzaní počtu, termínov a výšky splátok úrokov, splátok istiny, splátok ostatných poplatkov a tiež nesúhlasil ani so záverom okresného súdu ohľadne zmluvnej odmeny podľa dohody o poskytnutí služby. Bez akéhokoľvek dôkazu okresný súd v rozsudku uviedol, že poplatok sa platí za odklad splatnosti, čo medzi účastníkmi dohodnuté nikdy nebolo. Platilo sa za zriadenie služby, spočívajúcej v tom, že dlžník má zmluvný nárok na odklad splatnosti splátok. Žiadna zákonná úprava nezakladá takéto právo, čiže v prípade ak sa spotrebiteľ dostane do ťaživých finančných problémov, žiadny veriteľ nie je povinný mu odložiť splatnosť splátok, pričom dohoda o poskytnutí služby a jej uzavretie znamená, že nárok na odklad splatnosti splátok vznikne jej uzavretím. Vždy sa platí aj poplatok za zakúpenie služby. Uviedol, že význam predmetnej služby je potrebné hodnotiť nielen v kontexte toho, či ide o úpravu, ktorá v rovine zákonnej úpravy nemá obdobu, ale súčasne aj z hľadiska možných dôsledkov absencie jej uzatvorenia, pričom zo žiadneho ustanovenia regulujúceho spotrebiteľské vzťahy, ani z napadnutého rozsudku nevyplýva, kedy by spotrebiteľ nemohol za zakúpenú službu platiť vopred. Nesúhlasil preto ani so záverom okresného súdu, že neunesol dôkazné bremeno o výške dlhu, a preto žiadal zmeniť rozhodnutie okresného súdu, návrhu vyhovieť a priznať mu náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v intenciách ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. rozsudok okresného súdu ako správny, podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, z výsledkov vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam, vyvodil správny právny záver. Svoje rozhodnutie i dostatočne vyčerpávajúcim spôsobom odôvodnil (§ 157 ods. 2 O.s.p.).

Odvolací súd sa plne stotožnil s postupom okresného súdu pokiaľ vyhodnotil poplatok za poskytnutie služby odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 178,60 eur za neprijateľnú zmluvnú podmienku. V tejto súvislosti považoval za potrebné dodať, že i keď dohoda o povolení odkladu splatnosti niektorých splátok je v súčasnosti pri poskytovaní úverov, či už bankami alebo nebankovými subjektmi, bežnou dohodou v prípade ak sa dlžník ocitne v nepriaznivej životnej situácii, ktorá mu neumožňuje splácať úver v predpísaných splátkach, vždy ide o dohodu medzi veriteľom a dlžníkom a nie o vnútenie poskytnutia služby dlžníkovi hneď pri uzatvorení úverovej zmluvy bez ohľadu na to, či vôbec dlžník má záujem o poskytnutie takejto služby alebo nie a bez ohľadu na to, či vôbec v budúcnosti klient takúto možnosť využije, a teda či odklad splátok i reálne nastane a dlžníkovi sa skutočne poskytne za jeho finančné plnenie reálna protihodnota.

Podstatným pre uplatnenie predmetnej služby je teda to, či táto služba bola výsledkom dohody obidvoch zmluvných strán alebo naopak bola vnútená veriteľom dlžníkovi už pri podpísaní úverovej zmluvy bez toho, aby vôbec dlžník ako spotrebiteľ mal vedomosť o tom, že pokiaľ mu bola krátená výška úveru o sumu poplatku za poskytnutie služby, že sa mu takáto služba vôbec poskytuje a bolo mu dané na výber, či má alebo nemá o ňu záujem za takýchto platobných podmienok.

Správne preto okresný súd sumu poskytnutého úveru ustálil vo výške 1 021,40 eur, na vrátenie ktorej odporkyňa navrhovateľovi poskytla 1 402,79 eur.

I keď je možné súhlasiť s námietkou navrhovateľa o tom, že z ust. § 53 ods. 1 OZ v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, t.j. ku dňu 17. 5. 2010, vyplýva, že zmluvné dojednanie v spotrebiteľskej zmluve, týkajúce sa predmetu plnenia a ceny plnenia, nemôže byť posudzované ako neprijateľná podmienka, je možné hodnotiť dojednanie ročnej úrokovej sadzby za poskytnutie predmetného úveru odporkyni vo výške 70 % za rozpor s dobrými mravmi zjavne zneužívajúce zlú finančnú situáciu spotrebiteľa. Priemerné úrokové miery z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny pre domácnosti (spotrebiteľské a ostatné úvery) so splatnosťou od 1 do 5 rokov predstavovali v danom období 12,66 %. Ak potom súdy za prijateľné úroky považujú dvojnásobok takto stanovených úrokov, ročná úroková sadzba úveru dojednaná medzi účastníkmi značne prevyšovala i súdom akceptované dvojnásobné navýšenie obdobných úrokov bankami.

Odvolací súd sa stotožnil tiež s konštatáciou okresného súdu o tom, že sa jedná o zmluvu spotrebiteľskú, uzatvorenú podľa zákona č. 258/2001 Z.z. v znení platnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, pričom zmluva neobsahovala výšku, počet, termíny splátok istiny, ako aj úrokov a iných poplatkov. Z celkovo uvedenej mesačnej splátky, vrátane úrokov 68,12 eur nebolo možné jednoznačne zistiť, koľko pripadá na úhradu istiny, koľko na úhradu úroku a koľko na úhradu iných poplatkov.

V nadväznosti na uvedené sa potom odvolací súd stotožnil s konštatáciou okresného súdu o tom, že poskytnutý úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, a preto jeho rozhodnutie ako správne, podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

Odporkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko nebolo preukázané, že by jej v súvislosti s odvolaním, podaným zo strany navrhovateľa, účelne vynaložené výdavky vznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.